

situationer. Jeg skal i denne forbindelse erindre om, at den foreslåede ordning i § 8 forudsætter, at energiministerens hjemmel til at bestemme, hvilke foranstaltninger ejeren eller brugeren skal iværksætte, kun bringes i anvendelse, såfremt disse ikke måtte træffe de foranstaltninger, som uheldssituationen nødvendiggør.

I betragtning af de meget omfattende ulykker, som kan følge af efterforsknings- og

indvindingsvirksomhed efter olie og gas, har jeg meget vanskeligt ved at se, at det vil være acceptabelt, om en sådan hjemmel ikke bliver tilvejebragt, hvortil kommer, at uheldene ofte kan have et omfang, som medfører, at passende rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger slet ikke lader sig gennemføre uden en række i lovgivningen foreskrevne godkendelser og uden en aktiv medvirken fra myndighedernes side.

Med venlig hilsen

POUL NIELSON

Spørgsmål 18:

Ad § 2, stk. 2:

Hvem vurderer, om der er behov for anvendelse af § 2, stk. 2, i konkrete tilfælde, og hvilken funktion skal repræsentanterne for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne have? Skal begge parter f. eks. tilslutte sig et forslag om anvendelse af § 2, stk. 2, før ministeren vil træffe beslutning i sådanne sager? Der ønskes i øvrigt en nærmere definition af udtrykket »åbenbart utilfredsstillende« i bemærkningerne til § 2, stk. 2, og en redegørelse for koordinationsudvalgets rolle i disse sager.

Svar:

Efter lovforslagets § 2, stk. 2, kan energiministeren fastsætte regler om, at loven helt eller delvis finder anvendelse på danske havanlæg, der befinder sig på en anden stats søterritorium eller kontinentalsokkelområde. Det er således energiministeren som har afgørelsen af, om loven helt eller delvis skal finde anvendelse på danske anlæg, der befinder sig på en anden stats søterritorium eller kontinentalsokkelområde.

Forinden der fastsættes regler efter § 2, stk. 2, skal der efter § 10, stk. 2, indhentes en udtalelse fra koordinationsudvalget. Manglende høring af udvalget vil kunne medføre, at reglerne bliver ugyldige.

I § 10, stk. 3, fastslås, at koordinationsudvalget bl. a. ved behandlingen af spørgsmål om fastsættelse af regler efter § 2, stk. 2, tiltrædes af repræsentanter for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer. Bestemmelsen skal tilgodese arbejdsmarkedets parter interesse i at kunne medvirke direkte ved udste-

delsen af regler i medfør af loven. Jeg er rede til at overveje en regel om, at en beslutning ifølge § 2, stk. 2, kun kan træffes, såfremt koordinationsudvalgets udtalelse er tiltrådt af repræsentanterne for såvel arbejdstager- som arbejdsgiverorganisationerne.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 2, stk. 2, er det hensigten med denne regel ved bestemmelser afpasset efter forholdene at sikre et tilfredsstillende mindste sikkerhedsniveau på danske anlæg, som befinder sig i områder, hvor sikkerhedsbestemmelserne forekommer åbenbart utilfredsstillende. Bestemmelsen forudsættes bragt i anvendelse, hvor de gældende sikkerhedsbestemmelser erfaringsmæssigt ikke har vist sig egnede til at tilvejebringe et rimeligt sikkerhedsmæssigt niveau.

Der skal således i praksis være konstateret et åbenbart behov for at bringe bestemmelsen i anvendelse. Det vil ved vurderingen heraf indgå i overvejelserne, i hvilket omfang de for pågældende område gældende sikkerhedsbestemmelser afviger fra danske og internationalt fastsatte regler, og hvorvidt afvigelsen indebærer et åbenbart utilfredsstillende sikkerhedsniveau, også når der tages hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende for det pågældende område.

Jeg er rede til at overveje en ændring af lovforslagets § 2, stk. 2, der præciserer det anførte. Herefter kan som 2. og 3. pkt. i § 2, stk. 2, overvejes indsat: »Sådanne regler skal være afpasset efter forholdene i det pågældende område. Koordinationsudvalgets udtalelse, jfr. § 10, stk. 2, skal være tiltrådt af repræsentanterne i udvalget for såvel arbejdstager- som arbejdsgiverorganisationer«.